

VSEBINA:

Davorin Jenko, življenjepisni podatki.
Bibliografija skladb Davorina Jenka.

VIRI:

Dr. Frančišek Kimovec: Govor o Davorinu Jenku.
Dr. Josip Mantuani: Življenjepis Davorina Jenka priobčen v
knjigi: Josip Lapajne, Od Ilirije do Jugoslavije.
Makso Pirnat: Spisi o Davorinu Jenku.
Rakuša: Slovensko petje v preteklih dobah.

ARHIVI:

Glasbena Matica v Ljubljani.
Narodno pozorište v Beogradu.
Pančevačko srpsko crkveno pevačko društvo v Pančevem.
Prvo beograjsko pevačko društvo.
Muzičko društvo Stanković v Beogradu.
Muzika kraljeve garde.

Uredil: KAREL MAHKOTA

Izdal odbor za proslavo 100 letnice rojstva Davorina Jenka
v Dvorjah pri Cerkljah.

Komisionalna založba Glasbene Matice v Ljubljani.

Tisk Jugoslovanske tiskarne v Ljubljani.

1935

M 1349/2008
ID=43283457

Ljubljansko polje loči na severu od Gorenjske ravnine masiv prijazne Šmarne gore. Z njenega vrha se nam odpre proti severu večno lep pogled. Pred nami široka ravnina z rodovitnim poljem in temnimi gozdovi, vmes prijazne vasice v svežem zelenju sadnega drevja, na severu venec Kamniških planin in njih predgorja, še bolj proti severozapadu obrobajo ravnico ponosne Karavanke in mogočno obzidje Julijskih Alp.

Na vznožju predgorja Grintovčeve skupine leži pod Krvavcem sloveča cerkljanska fara, ki je dala našemu narodu že mnogo znamenitih mož. V vasici Dvorje, hišna št. 38, se je rodil dne 9. novembra 1835. leta Davorin Jenko, eden najplodovitejših skladateljev svoje dobe, oče mnogih učinkovitih zborov, predvsem slovenske himne „Naprej zastava Slave“ in kraljevske himne „Bože pravde“.

Ko so se oglasile rojenice pri Podjedju v Dvorjah in položile v zibelko Martina, so bile razmere našega malega naroda vse prej ko rožnate. Nad njim je ležala teža absolutizma; našega kmeta je morila tlaka in desetina. Slovenski jezik ni bil v rabi ne v šolah ne v uradih in meščani so se izogibali „hlapčevskega“ jezika. Malo je bilo kmečkih hiš, kjer so brali „Krajnsko Čbelico“. Le Pratika in Baragova Dušna paša sta bili zvesti spremljevalki slovenskega kmeta, njegovi vodnici v delu in tovarišici v zabavi, hkratu pa njegovi vadnici za branje.

In vendar si je znal naš kmet olepšati svoje življenje. Pri delu na polju in na preji je prepeval svoje narodne pesmi, v svojem vrtičku je gojila mladenka nageljne in rožmarin in prav te cvetice so slikali na svoje pohištvu,

na stole, skrinje in omare, na vrata in končnice panjev; prav to cvetje najdemo všito in vezeno na kožuhih, pečah in prtljih. In kakor ga je bilo samo srce, je rad dajal stolom, mrežam v oknih, sploh okraskom pri pohištvu in obleki podobo srca.

V takih razmerah in okolju je preživel svoja otroška leta Davorin Jenko. Njegov oče je bil Irden gospodar, vinski trgovec in izredno delaven mož. Ko je Martinek doraščal, je moral najprej v cerkljansko šolo, kjer je učiteljeval njegov prvi učitelj Karel Trček. O njem je Jenko prav rad govoril in opisoval tedanje šolske razmere v Cerkljah še v poznih letih svojega življenja. Že tu so spoznali izredno dečkovo nadarjenost in svetovali očetu, naj ga pošlje v mestne šole v bližnji Kranj.

S tem v zvezi je znana dogodbica iz njegovih otroških let.

Lepo naprežen je stal na dvorišču Podjedove hiše „bagerl“, ki so ga rabili le za posebne prilike, in čakal, da odpelje mati Martinka v Kranj v šolo. Čudno je bilo Martinu pri srcu, ko se je poslavljaj od doma in ko sta se peljala proti Kranju. Kako bo živel med temi stisnjenimi hišami on, ki je vajen le širokih polj? Komaj je mati odšla, jo je ubral Martin kot blisk skozi Primskovo in Šenčur nazaj v Dvorje, kamor je prišel prej kot mati. Doma pa se mu je vzbudila slaba vest in strah pred materjo ga je pognal visoko med veje sadnega drevesa. Prvi ga je opazil hlapec in seveda takoj povedal materi, ki je odločno ukazala, da se voz obrne in odpelje Martina nazaj v Kranj.

Kmalu so bile premagane prve težave in Jenko je šolsko leto 1844/45 srečno prestal v višjem oddelku I. razreda. Naključje je hotelo, da sta se tedaj sešla na klopeh Simon Jenko iz Podreč pri Mavčičah in Davorin Jenko. Bila sta sošolca le eno leto. Naslednje leto je Simon ostal v Kranju, Davorin pa je odšel v II. razred v Ljubljano. Nekdanja sošolca sta se sešla šele kot visokošolca na Dunaju in takrat sta dala slovenskemu narodu himno Naprej zastava Slave.

V Ljubljani je dovršil ljudsko šolo in nižjo gimnazijo. Poleg tega se je živo zanimal za glasbo, predvsem za pelje. Glasbena učiteljica sta mu bila Gašpar Mašek, takratni vodja Filharmonične družbe v Ljubljani, in organist ljubljanske stolnice Gregor Rihar, oba znana

skladatelja, ki sta nam dala prve zборе, in zlasti Rihar, skoro vse takratno cerkveno petje. Višjo gimnazijo je Jenko obiskoval v Trstu, glasbene nauke pa pri skladateljih L. Ricciju in F. Sinicu.

Leta 1859 je šel Jenko na Dunaj in se vpisal na pravno fakulteto. Kmalu se je seznanil z uplivnimi in odločilnimi glasbeniki ter mnogo svojega časa posvetil glasbi, predvsem praktični, pa tudi teoretični. Takrat so slovanski dijaki ustanovili Slovensko pevsko društvo, kjer so se zbirali Slovenci, Hrvatje, Srbi, Bolgari in Čehi. Jenka so si izbrali za pevovodjo, kar je bilo zelo važno za njegovo skladateljsko delovanje.

Slovansko pevsko društvo je mnogo nastopalo, prirejalo je „Besede“ po različnih dunajskih dvoranah. Namen društva je bil gojitev močne slovanske zavesti in medsebojnega spoznavanja. Da bi društvo čim uspešneje zasledovalo svoj smoter, je potrebovalo močnih narodnostnih budnic. Ta potreba je dala krepak pogon Jenkovemu skladateljskemu delovanju. V to dobo spadajo poleg drugih: „Hej rojaki“, „Pobratimija“ itd., dalje nekatere lirične pesmi, kakor: „Strunam“, „Tiha luna“ in druge. Uglasbil je tudi nekatere srbske pesmi: „Što čutiš Srbije tužni“, „Sabljo, moja dimiščijo“, „Bogovi silni“, „Plovi, plovi ladjo“ itd. Vsi zbori so imeli velik uspeh, najbolj pa je uspela njegova budnica „Naprej zastava Slave“.

Postanek slovenske himne ima naslednjo zgodovino.

Jenko je delj časa gojil željo uglasbiti svojemu narodu himno. Vendar ni našel primerne besedila. Sam je napravil osnutek in je svojo misel na Dunaju razodel Simonu Jenku, nakar jo je Simon pesniško oblikoval. Davorin jo je hotel takoj uglasbiti, vendar dolgo časa ni mogel najti primerne napeva.

Dne 16. maja 1860. leta pa mu je prišel napev sam od sebe. Tega dne je sedel pri zajtrku v Baderievi kavarni in prebiral dunajsko „Die Presse“. V tem listu je našel članek, ki se je bavil tudi s Slovenci. Zasmehoval je njih maloštevilnost in se norčeval iz jezika, češ, da to sploh ni jezik, temveč le „nerazvito jecljanje“. Članek je Davorina globoko užalil. Ves razburjen je šel iz kavarne, ne vedé, kam ga nosijo noge. Tako je na slepo prišel v dunajski Prater. V ogorčenosti se je spomnil „Naprej zastava Slave“ in vzporedno z besedilom se mu je na pesem razvijal napev, ki ga je bil toliko časa zaman iskal. Da bi ga

ne pozabil, je šel v bližnjo gostilno in si napisal napev. — Člani Slovanskega pevskega društva so izvedeli, da je njih vodja uglasbil „Naprej“, vendar ga niso dobili v roke, dokler ni bila izdelana harmonizacija. Dne 22. oktobra 1860. leta pa so ga peli na svoji „Besedi“ z velikanskim uspehom. Razširil se je kot nobena slovanska budnica. Prevele so jo celo pruske čete in so ob njenem vžigajočem ritmu vkorakale 1866. leta na Češko, prav tako so ruske čete zavzele ob njenih zvokih Plevno in druga bolgarska mesta.

Medtem je Jenko dovrševal svoje pravne in glasbene študije. Na Dunaju, enem največjih evropskih glasbenih središč, se mu je močno razširilo njegovo glasbeno obzorje in poslušal je največja dela svetovne literature v prvovrstni izvedbi. Lahko si torej mislimo, da je ob teh bogatih vzorih črpal dragocen pouk za svoje glasbeno delovanje.

Po svojih skladateljskih uspehih je opozoril nase tudi dunajske glasbenike, predvsem je prišel v stik z Jožefom Hellmesbergerjem, ravnateljem dunajskega konservatorija. Pri njem je bil študiral pred nekaj leti prvi srbski izobraženi skladatelj Kornelije Stanković, ki je končal svoje študije leta 1855. in se vrnil v domovino. Leta 1862. se je Stanković ponovno mudil na Dunaju, kjer je nadziral tiskanje svojih skladb. Tačas se je obrnila nanj srbska pravoslavna cerkvena občina v Pančevem s prošnjo, naj ji preskrbi pevo-

vodjo. Vsi znanci so mu svetovali našega Jenka, katerega je priporočal tudi ravnatelj Hellmesberger. To je sporočil Stanković v Pančevo, odkoder je dobil Jenko takoj poziv, naj nemudoma nastopi službo.

Tako je prišel Jenko januarja meseca leta 1863. v Pančevo. Delo, ki ga je tu čakalo, je bilo zelo težavno. Srbi so imeli tedaj sicer velikanski zaklad cerkvenih in liturgičnih spevov ter narodne pesmi, njih umetna svetna glasba pa je bila skoro popolnoma nerazvita. Edini, ki je dotlej študiral glasbo, je bil Kornelije Stanković. Njegova dela so imela veliko vrednost, vse ostalo pa je bilo le v Srbijo zaneseno francosko in nemško blago, ki se ni skladalo s srbskim duhom. Sreča je bila za Jenka, da je že na Dunaju spoznal Srbe in se navzel njihovega duha. Razen tega je že na Dunaju komponiral srbske pesmi v narodnem duhu, ki so se le po harmonizaciji in obdelavi razlikovale od pristnih narodnih.

Iz navedenih razlogov mu je bilo delovanje v Pančevu, če ne lahko, pa vsaj olajšano. Vendar je bila njegova naloga vključno zelo težavna, ker je moral polagati temelje srbski umetni, predvsem zborovski glasbi. A vse to delo ni bilo brezplodno. Zbor se je zboljševal od nastopa do nastopa, uspehi pri občinstvu so bili veliki in tudi v skladbah je nudil vedno večja presenečenja. Njegov sloves se je razširil tudi preko Pančeva. Hkrati je večbal zbere po raznih drugih mestih in prirajal z njimi pevske nastope.

Vendar mu bivanje v Pančevu ni nudilo povsem pravega zadovoljstva. Delo, ki ga je opravljal, je pomenilo zanj vendar premalo napredka v umetniškem ustvarjanju. Umetniške sile v njem so hotele večjega razmaha, ki ga pa v tesnem področju niso mogle doseči. Zato si je vedno želel drugega kraja, kjer bi mogel v večji obliki zadostiti svojim umetniškim namenom. Želja se mu je kmalu izpolnila, saj je uživalo njegovo ime že velik sloves in ugled. „Prvo beogradsko pevačko društvo“ mu je ponudilo mesto pevovodje. Jenko je ponudbo sprejel in prevzel zbor leta 1865. in ga vodil do leta 1870. V teh šestih letih je izvežbal zbor do velike umetniške višine, dal mu je trden umetniški temelj, na katerem je pozneje nadaljeval Jenkovo delo Stevan Mokranjac in dosegel z njim velike uspehe po Srbiji, Bolgariji, Rusiji in Nemčiji, kakor tudi Carigradu, Trstu in na Reki.

Mogoče bi o njegovih zaslugah vedeli več in poznali vse potankosti, če bi Jenko ne bil tako skromen. Niti ni silil mnogo v ospredje, niti ni rad govoril o sebi, vendar njegovih zmožnosti in sposobnosti niso prezrli na mero-dajnih mestih, ko je Beograd potreboval naj-boljših muzikov.

V Beogradu so tedaj ponovno ustanavljali narodno gledališče. Poizkus se jim prej že dvakrat ni obnesel (leta 1851. in 1860.). Šele leta 1867. je knez Mihajlo v dogovoru z državnim svetom odredil, naj se postavi stavba za „Narodno pozorišče“ in 8. oktobra leta 1870. je bilo gledališče otvoreno. Pri izbihi umetniškega osebja je postalo takoj jasno, da si „Narodnega pozorišta“ brez Jenka, pijonirja srbske umetne glasbe, sploh ni mogoče misliti.

Posebno se je zavzemal zanj dr. Jovan Ristić, njegov stari znanec in spoštovalec, ki je bil tedaj poleg Blaznovca soredent za mladoletnega kneza Milana.

Tako je postal leta 1871. Jenko kapelnik in skladatelj srbskega narodnega gledališča pod upravnikom Jovanom Đorđevićem, s katerim je bil tudi v ožjih odnošajih, saj je Đorđević spesnil srbsko kraljevsko himno, ki jo je Jenko uglasbil.

Na novem mestu je čakalo Jenka mnogo dela, ki mu doslej še ni služil — dramska glasba. Novo gledališče naj bi bilo pravo narodno gledališče, kjer bi se uprizarjala dela, primerna srbskemu duhu in srbskemu življu. Seveda so se pri izbihi repertoarja pojavile velike težave. Srbska literatura je štela le nekoliko dram, veseloiger in podobnih del. Tem je Jenko uglasbil predigre, vložke in pesmi. Glasbenih odrskih del ni bilo, tuja dela pa srbskemu občinstvu često niso prijala. Zato je moral Jenko taka dela predelavati in jih prilagodovati srbskemu občinstvu, n. pr. Massenejevo komično opero „Don Cesar de Basan“ in Meyerbeerjevo opero „Robert le diable“. Skupno je uglasbil, predelal oziroma uredil 54 gledaliških del. Večidel so bile tuje pesnitve, prevedene na srbsčino, po značaju pa so bile pretežno vesele in zabavne stvarce. Te igre navajamo v dodatku v seznamu Jenkovih del. Veliko število je ohranjenih v arhivu beogradskega narodnega gledališča, del njih pa je drugod.

Vendar na dramatičnem polju ni ostal samo pri predelavah in manjših skladbah, temveč je ustvaril tudi izvorno, celovečerno delo, opereto „Vračara ili Baba Hrka“, katere slovesna krstne

predstava je bila leta 1882. ob proglasitvi kneževine Srbije za kraljevino.

Njegovo gledališko delovanje je trajalo celih 32 let. Posvelil mu je vse svoje moči, saj je vedno hotel nuditi le najboljše in biti na višku. Ker mu tržaške in dunajske študije niso zadoščale, je odšel med to dobo v Prago in se poglobil zlasti v študij instrumentacije. S tem je dosegel, da njegova in po njem posredno srbska glasba ni zaostala v razvoju, temveč se je sproti bogatila z vsemi pridobitvami zapadno-evropske glasbene umetnosti. Skrajni novotar pa Jenko ni bil nikdar.

Upokojen je bil Jenko leta 1903. Popolnoma udomačen si je postavil v Beogradu svoj dom v Dositejevi ulici. Vzlic temu pa ni pozabil svoje rodne zemlje. Leto za letom je zahajal v počitniškem času v Cerklje in vsak dan delal izlete v bližnjo okolico, predvsem v Velesovo. V Cerkljah je imel svoj počitniški dom, ki ga je pozneje prodal gostilničarju Jenku, a si do smrti izgovoril v tej hiši stanovanje. Proti koncu svojega življenja se je stalno naselil v Ljubljani in stanoval v Kolodvorski ulici št. 11, kjer je prestrigla nit njegovega delovnega in plodonosnega življenja bela žena smrt dne 25. novembra leta 1914., ravno v onih dneh, ko so se bili najhujši boji v okolici Beograda, ki je bil cela desetletja torišče njegovega dela.

Jenkovo skladateljsko delovanje je bilo zelo plodovito. Predvsem se je udeleževal v vokalni glasbi, pozneje tudi v instrumentalni.

Za svoje delo je žel Davorin Jenko najrazličnejša priznanja. Bil je odlikovan z visokimi državnimi odlikovanji.

Ko se je v devetdesetih letih ustanovljala „Srbska kraljevska akademija“, je bil naš Jenko med člani ustanovitelji in po ustanovitvi med prvimi potrjen za pravega člana. Bil je častni član premnogih pevskih društev v Srbiji, na Hrvatskem in v Sloveniji. Glasbena Matica ljubljanska je postavila svojemu častnemu članu leta 1931. spominsko ploščo na hiši v Cerkljah, ki je bila nekdanj. njegova last. V Matičnem parku v Vegovi ulici stoji njegovo poprsje, ki je bilo postavljeno na pobudo in s podporo sjenatorja Ivana Hribarja. Mestna občina ljubljanska bo postavila na prošnjo Glasbene Matice pri smrti hiši spominski steber. Načrte za vse to je izvršil univ. prof. arh. Jože Plečnik.

Pomen Davorina Jenka moremo označiti tako :

Bil je za svojo dobo najpomembnejši slovenski skladatelj, izviren in samostojen. Skladbe njegove kažejo izrazito narodno čuvstvanje v zgledni evropski obliki.

V Srbiji je uvedel dovršeno evropsko tehniko in bil do Mokranjca najodličnejši zastopnik evropske glasbe in njen pionir.

Značaj njegovih glasbenih umotvorov je močan, odločen, brez nezdrave sentimentalnosti, a vedno topel in iskreno prisrčen. Dasi obsegajo mnogo mogočnih veličastnih mest, se mu vendar bolj posreči nežna, mehka, božajoča čuvstvenost.

Za svoje umotvore je črpal motive predvsem iz slovenske in srbske narodne pesmi. Močno pa je bil tudi pod vplivom ruske cerkvene glasbe in tako je popolnoma naravno, da njegovi zbori tako sijajno živo zvene. Prva posebnost njegovega ustvarjanja pa je, da je dosegel z majhnimi, na videz skromnimi sredstvi velike učinke.

Ko si ob stoletnici Jenkovega rojstva podajajo roke v skupni hvaležnosti vsi oni, katerim je nekdanj veljalo Jenkovo delo, ga priznavamo s tem, da ne vidimo v Jenku le skladatelja toliko in toliko del, temveč božjega poslanca, ki mu je bilo naročeno, naj gradi oni nevidni most duhovne kulture, ki najmočneje spaja in veže brate in narode.

Manica Mahkota.

Bibliografija skladb Davorina Jenka

Sestavil Slavko Koželj

Z * označene skladbe so v knjižnici Glasbene Matice v Ljubljani

A. Tiskane skladbe.

- * **Slovenske pesmi za četverospjev, samospjev in glasovir**, zložil Davorin Jenko, op. 1. Preuzvišenemu in presvillemu gospodu dr. J. J. Strossmajerju, utemeljitelju akademije jugoslovenske. Lastnina skladateljeva. (Lit. Anst. v. A. Leykums W^{te}, notni tisk O. O. Mechyrtaristov u Beču), 4°, 11 strani, (brez letnice), (1861).

Vsebina: 1. Strunam (Prešeren), samospjev in klavir. 2. Slovenka (M. Vilhar), samospjev in klavir. 3. Moja zvezda (V. M. Špun), samospjev in klavir. 4. Dve utvi (F. Levstik), samospjev in klavir. 5. Tolažba, dvospjev in klavir. 6. Strunam (Prešeren), četverospjev. 7. Naprej (Jenko), četverospjev. 8. Na grobih (F. Cegnar), četverospjev. 9. Moji sabljici (dr. L. Toman), četverospjev. 10. Lipa (M. Vilhar), četverospjev. 11. Pobratimija (S. Jenko), četverospjev. 12. Rojakom (F. Cegnar), četverospjev.

- * **Slovenkam. Slovenske narodne pesmi. Chants nationaux slovènes pour Piano** par Davorin Jenko, op. 2.

Propriété du compositeur. Lit. de G. Wegelein, Vienne, notni tisk A. Seemann, 4°, 7 strani, (brez letnice), (1862).

Vsebina: 1. Bom šel na planince. 2. Sinoč je slanica pala. 3. Ko tičica sem pevala. 4. Kje so moje rožice. 5. Mila, mila lunica (M. Vilhar).

- * **Fr. Prešernove pesmi**. Za petje in glasovir zložil Davorin Jenko, op. 3. (Vienne, chez Gustave Albrecht, Editeur, Spänglergasse Nr. 426). Preuzvišenemu gospodu Vil. Balabinu, ruskemu poslancu, 4°, 11 strani, (brez letnice), (1862).

Vsebina: 1. Kam? 2. Zdravljica. 3. K slovesu. 4. Strunam. 5. Mornar.

- * **Srbske, hrvatske i slovenske pesme za moški zbor**, zložil Davorin Jenko, op. 4. Lastnina skladateljeva. (Isti napis tudi v cirilici), (na tretji strani: Njegovoj Svetlosti Gospodaru Milanu Obrenoviću III, knezu Srbskom, posvetu ovu primio je knez blaženog spomena na nekoliko dana pred svojo

smrt [v cirilici]), (notni tisk F. Johne, Prag), 4°, 18 strani, (brez letnice), (1868).

Vsebina: 1. Slavenska himna (Molitev) (S. Jenko) (Ti, ki si nas ...) 2. Onam, onamo (Nikola, kneza crnogorskog). 3. Moja ladja (P. Preradović) (Plovi, plovi moja ladja ...). 4. Nek dušman vidi (V. Vasič) (Što čutiš ...). 5. Medju braćom (N. Špun) (Oj, krēmaru ...). 6. Bogovi silni (Jakšič) (Bogovi silni naših otaca ...). 7. Prvo doba Srbije (Berić) (Beše jedno zlatno doba ...).

*Srbske, hrvatske i slovenske pesmi, zložil Davorin Jenko, op.5
Lastnina skladateljeva (tekst tudi v cirilici), (na tretji strani: Gospodu Dr. L. Tomanu, neutrudljivemu boritelju za narod i domovino), (notni tisk F. Johne, Praga) 4°, 11 strani, (brez letnice), (1879).

Vsebina: O Vidovu dnu (M. Popović) (Sabljo moja dimiščijo ...). moški zbor in klavir. Domočulstvo (Nožarjev) (Tiha luna jasno sije ...), moški zbor. Uzor (Jelačić Ban) (Bogoposlana, pre neg mi znana ...), glas in klavir.

* Samospevi z glasovirom Davorina Jenkota. Kam? Zdravljica, k' slovesu, Strunam, Mornar.
Založila Ljubljanska Čitalnica, tisk Blaznikov v Ljubljani (brez letnice), 4°, 10 strani.

* 18 slovenskih pesnij, za moški in mešan zbor, za eden glas, dva glasa in glasovir.
Zložil Davorin Jenko. Lastnina skladatelja (tisk. Jos. Eberle, Dunaj), 4°, 32 strani, (brez letnice).

Vsebina: 1. Strunam (Fr. Prešeren), glas in klavir. 2. Za slovo (Fr. Prešeren), glas in klavir. 3. Mornar (Fr. Prešeren), glas in klavir. 4. Kam (Fr. Prešeren), glas in klavir. 5. Dve utvi (F. Levstik), glas in klavir. 6. Slabo sveča je brnela (Simon Jenko), dvospev in klavir. 7. Na tujih tleh (Ant. Funtek), dvospev in klavir. 8. Zdiavica (Fr. Prešeren), glas, zbor in klavir. 9. Naprej (Simon Jenko), moški zbor. 10. Pobratinjia (Simon Jenko), moški zbor.

NAPREI ZASTAVA SLAVÉ!
(WITH SLAVA'S BANNER, FORWARDS!)

the Slovenian National
March,
or Patriotic Chant of the Slovenes,
the South-Slavonic people of the
provinces of
Carniola, Carinthia, Styria, and Istria, &c.,
in the Austrian Empire.

The Music by the Slovenian composer
DAVORIN JENKO:
The Words by the Slovenian poet
SIMON JENKO.
Re-arranged as a solo for the Pianoforte;
with intermediate English version
by ANDREJ JURTELA and ALFRED L. HARDY.

LONDON:
1865.

11. Raja (Stritar), moški zbor. 12. Rojakom (Fr. Cegnar), moški zbor. 13. Tiha luna, mešan zbor. 14. Lipa (M. Vilhar), mešan zbor. 15. Vabilo (S. Jenko), moški zbor. 16. Molitev (S. Jenko), moški zbor. 17. Mi vstajamo (A. Aškerc), moški zbor. 18. Strunam, moški zbor.

Dušana marš (Šabčeanin) (Naš zaštitnik Gospod Bog . . .). 9. Ustaj rajo (Sunderić) (Ustaj rajo, ustaj listom . . .). 10. Himna pev. društva „Zastava“, Nevesinje (Šantič). 11. Krv za rod (Ljubinko). 12. Ljubimo, braću, otačbino . . .

*Naprej zastava Slave, slovenska narodna himna kot popotnica prirejena za klavir.

V Ljubljani, samozaložba (litografirano, brez letnice), 4°, 3 strani.

*Naprei zastava Slavé! (with Slava's banner, forwards!), the Slovenian National March,

or Patriotic Chant of the Slovenes, the South-Slavonic people of the provinces of Carniola, Carinthia, Styria, and Istria, etc. in the Austrian Empire. The Music by the Slovenian composer Davorin Jenko: The Words by the Slovenian poet Simon Jenko. Rearranged as a solo for the Pianoforte; with interlinear English version by Andrej Jurtéla and Alfred L. Hardy, London, 1885 (litografija), 4°, 5 strani. ¹⁾

*8 srpskih pesama za jedan glas s pratnjom glasovira.

Složio Davorin Jenko. Troškom Srp. kralj. Akademije (v cirilici), (tisk Engelmann & Mühlberg, Leipzig), 4°, 33 strani, (brez letnice).

Vsebina: 1. Ciganska (M. Šabčeanin) (Čergo, moja . . .). 2. Domovino zemljo krasna (Ljubinko). 3. More mi je ljubav tvoja. 4. Ukor (Branko Radičević) (Gde si dušo, gde si rano . . .). 5. Mlada Jelka (M. Ban). 6. Tvoje oči (Dr. Dezanovič) (Što je zora belom danu . . .). 7. Laku noč (M. Šabčeanin) (Za tobom srce žudi . . .). 8. Kozak (Brzak) (Ponosnom nebu . . .).

*12 srpskih pesama za muški hor, složio Davorin Jenko. Troškom Srp. kralj. Akademije (v cirilici), (tisk Engelmann & Mühlberg, Leipzig), 8°, 53 strani, (brez letnice).

Vsebina: 1. Srpska zvezda (J. Sundečić) (Nad Srbijom zvezda sjala . . .). 2. Zorina himna (Radivojević-Vasić) (Bože bratinstva . . .). 3. Haj (Aberdar) (Rekao nam je Bog Bogova . . .). 4. Naš kršni dome (Ljubinko). 5. Himna pev. društva „Gusle“, Mostar (Šantič) (Pojmo, pesme!). 6. Dvori Davorovi (I. Iljič) (Oj u gori, beli dvori . . .). 7. Himna pev. društva „Davorje“ (P. J. Petrovič) (Haj nek bruji . . .). 8. Cara

*Srpska narodna himna za moški zbor, mešoviti zbor i glasovir

složio Davorin Jenko. Svojina kompozitora (v cirilici), (tisk Jos. Eberle, Wien), 4°, 6 strani, (brez letnice).

*Pesme iz komada „Djido“, za glasovir složio Davorin Jenko.

Izdanje kralj. srp. dvorske knjižare Marka M. Markovića, Beograd (v cirilici), (tisk Engelmann & Mühlberg v Leipzigu), 4°, 10 strani, (brez letnice).

Vsebina: 1. Osu se nebo zvezdama . . . 2. Urodile žute kruške . . . 3. Milić ide strančicom . . . 4. Urodile jagode . . . 5. Moj djerdane . . . 6. Sin cirići zveče . . . 7. Oj ljubo, ljubo . . . 8. Ko ti kupi srma jelek . . .

*Uvertira Milan, za glasovir složio Davorin Jenko (v cirilici). Ouverture - Milan, pour piano par Davorin Jenko.

Izdala Srp. Kralj. Akademija, (tisk Jos. Eberle, Wien), 4°, 9 strani, (brez letnice).

*Srpska Kraljevska Akademija. Uvertira Aleksandar, za glasovir složio Davorin Jenko (v cirilici).

Akadémie Royale Serbe. Ouverture Alexandre, pour piano par Davorin Jenko. Svojina kompozitora, (tisk J. Eberle, Wien), (na tretji strani: Njeg. Veličanstvu kralju Aleksandru), 4°, 13 strani, (brez letnice).

*Srpska kraljevska Akademija. Uvertira Djido, za glasovir složio Davorin Jenko (v cirilici). Akadémie Royale Serbe. Ouverture Djido pour piano par Davorin Jenko. Svojina kompozitora, (tisk J. Eberle, Wien), 4°, 9 strani, (brez letnice).

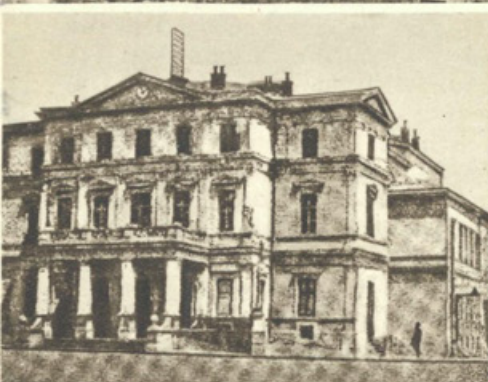
*Uvertira Kosovo, za glasovir složio Davorin Jenko (v cirilici).

Ouverture Kosovo pour piano par Davorin Jenko. Troškom srp. kralj. akademije. (Tisk Engelmann & Mühlberg, Leipzig), 4°, 11 strani, (brez letnice).

*V Novih Akordih, (dr. Gojmir Krek), Ljubljana:

Na tujih tleh (Funtek Anton), dvospev in klavir, l. 1., 1901/2, stran 47.

1) Skladbi „Naprej zastava Slave“ in „Bože pravde“ sta izšli v toliko različnih izdajah, da ni mogoče napraviti točnega bibliografskega seznama. Veliko drugih njegovih skladb (srbskih) je že ponarodelih in so tiskane v različnih zbirkah pod naslovom narodne pesmi brez navedbe avtorja.

Bogu in rodu (Jovan Jovanović - Zmaj), mešani zbor, l. 10., 1911, stran 41.

* V „Mali Pesmarici“, Zvezna tiskarna, Ljubljana:
Što čutiš Srbije tužni (V. Vasić), moški zbor, št. 1.
Srbska narodna himna (J. Djordjević), moški zbor, št. 1.

* V „Pevcu“, Ljubljana (Matija Tomc):
Pravde Bog, priredba za mešani zbor, l. 1, 1921, stran 19.
Pravde Bog, priredba za moški zbor, l. 1, 1921, stran 18.

* V „Nagrobnicah“ (Fran Marolt) (1906, 1926), Ljubljana:
Blagor mu (Fr. Cegnar), moški zbor, stran 1.

* V „Liri“ (H. Druzovič) (1911, 1912), Ljubljana:
Na grobih (F. Cegnar) (Blagor mu . . .), moški zbor, l. zvezek, stran 169.
Strunam (Prešeren), moški zbor, II. zvezek, stran 150.

* V „Cerkvenem Glasbeniku“ (St. Premrl), Ljubljana:
Pravde Bog (J. Djordjević), mešan zbor, l. 44, 1921. dodatek.

* V „Slovenski pesmarici“ (Jakob Aljaž) Družbe sv. Mohorja v Celovcu (1896), I. zvezek:
Tiha luna, moški zbor, stran 78.
Lipa (M. Vilhar), moški zbor, stran 86.
Naprej (S. Jenko), moški zbor, stran 92.
Rojakom (F. Cegnar), moški zbor, stran 96.
Molitev (S. Jenko), moški zbor, stran 105.
Na grobih (F. Cegnar), moški zbor, stran 116.

* V Dr. Čerin-Hubadovi: **Pesmarici Glasbene Matice** (1897, 1922):
Naprej! (dr. Čerin: Pesmarica, stran 3), (Hubad: Pesmarica, stran 171).

Što čutiš Srbine tužni (dr. Čerin: Pesmarica, stran 81), (Hubad: Pesmarica, stran 223).
Strunam (dr. Čerin: Pesmarica, stran 173), (Hubad: Pesmarica, stran 264).
Bože pravde (Hubad: Pesmarica, stran 90).
Na grobih (Blagor mu . . .) (Hubad: Pesmarica, stran 91).
Vabilo (Ljubica, pojd z menoj . . .) (Hubad: Pesmarica, stran 94).
Na moru (Dunte vetri . . .) (Hubad: Pesmarica, stran 102).

* V „Bisernici“ zbirka popievaka, Zagreb (1874):

Bogovi silni (Jakšić), četverospjev, stran 24.
Onam, onamo (Nikola, knez črnogorski), četverospjev, stran 15.
Pobratimija (Simon Jenko), četverospjev, stran 54.
Nek dušman vidi (V. Vasić), četverospjev, stran 9.
Žicam (Iv. Trnski) (Zujte žice . . .), četverospjev, stran 37.
Moja ladja (P. Preradović), četverospjev, stran 29.

V Edition populaire, J. Frajt, Beograd: Veselo momci, zbor iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 34.

Kod njene sam evo kuće, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 35.

Kad se šetam ovom stazom, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 36.

Seoska sam Lola, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 37.

Ukor (Gde si dušo, gde si rano), petje in klavir, št. 61.

9 pesama iz pozorišnog komada „Djido“, petje in klavir, št. 73.

Nek uzdiše, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 83.

Što si tako žalostan, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 91.

„Gde si majko moja mila“, iz „Seoska Lola“, petje in klavir, št. 92.

Mlada Jelka, balada, petje in klavir, št. 111.
Zujte strune, petje in klavir, št. 112.

Lepa je zora diko, dvospjev in klavir, št. 464.
Uvertura „Potera“, salonski orkester, (Edition „Gusle“), št. 1.

V Edition populaire, K. M. Bojković, Beograd:

Mlada Jelka, balada, petje in klavir.

Za tobom srce žudi, dvospjev in klavir.

9 pesama iz pozorišnog komada „Djido“, petje in klavir.

Gde si majko moja mila, iz „Seoska Lola“, petje in klavir.

Što si tako žalostan, iz „Seoska Lola“, petje in klavir.

Nek uzdiše . . ., iz „Seoska Lola“, petje in klavir.

* V zbirki Božidara D. Lukića: Partiture nacionalnopatriotskih i verskih pesama, (muški horovi), (Beograd 1928) I. knjiga:

Bože pravde (stran 1), Naprej zastava Slave (stran 2), Bogovi silni naših otaca (stran 7), Haj, rekao nam je Bog Bogova (stran 9), Naš kršni dome (stran 10), Himna pev. društva „Gusle“ (stran 11), Cara Dušana marš (stran 13), Zorina himna (str. 14), Dvori Davorovi (stran 23), Himna „Davorju“ (stran 25), Hajd, junaci (stran 35), Što čutiš, Srbine tužni (stran 38), Sabljo moja (stran 109), I. kolo srp. narodnih pesama (stran 202), Dodji mi, dodji (stran 217), Goro, le goro zelena (iz „Potere“) (stran 321), Tiha noći (stran 347), Strunam (stran 348), Spavam li (stran 349), Nek blista u čaši (stran 352), Medju braćom (stran 354), Liturgija Sv. Jovana Zlatoustog: a) Jelici u Hrista (stran 415), b) Alliluja (stran 415), c) Is pola eti despota (stran 416), d) Iže heruvimi (stran 416), e) Irmos: Dostojno jest (stran 417), f) Blagosloven grjadij (stran 418), g) Vidjehom svet istinij (stran 419), h) Amin. Da ispolnjatsja (stran 419), i) Budi imja Gospodnje (stran 420).

B. Rokopisne skladbe.

Scenična glasba (predigre, vstavki, spevi in pesmi) k dramam, veseloigram in gledališkim igram:

1. Četiri milijuna rubalja (drama v 3 dej.) (partitura).
2. Potera (zgod. slika v 8 slikah) (partitura, orkestr. glasovi).
3. Jovanka Orleanska (drama), predigra, (partitura).
4. Jurmus i Fatima (zgodovinska slika v 4 dej.) (partitura).
5. Sačurica i šubara (ork. glasovi).
6. Za krunu (drama v 5 dejanjih) (partitura).

7. Izbiračice (komedija) (partitura). 8. Markova sablja (alegorija v 2 dej.) (partitura). 9. Devojačka kletva (slika iz nar. života) (partitura, ork. glasovi, soli, zbor). 10. Blagor cara Radovana (romantična igra v 4 dej.) (ork. glasovi, soli, zbor). 11. Slobodarke (drama v 5 dej.) (partitura, zbor. glasovi). 12. Lukrecija Borgia (drama) (partitura, ork. glasovi, zbor, odrska glasba). 13. Seoba Serbalja (tragedija v 5 dej.) (partitura). 14. Dušan Silni (drama v 5 dej.) (partitura). 15. Razbojnik Rajf (komedija v 5 dej.) (partitura, ork. glasovi, soli). 16. Poručnik Rajf (komedija v 5 dej.) (ork. glasovi in zbor). 17. Krona osvete (drama v 5 dej.) (ork. glasovi in zbor). 18. Školski nadzornik (šala v 1 dej.) (partitura, ork. glasovi). 19. Dve siročici (drama v 6 dej.) (partitura, ork. glasovi). 20. Tera opoziciju (komedija v 1 dej.) (partitura, ork. glasovi). 21. Trikoš i kakole (komedija v 5 dej.) (ork. glasovi). 22. Zadužbina (zgod. slika v 5 dej.) (partitura, ork. glasovi, soli, zbor). * 23. Priblisav in Božana (drama v 5 dej.) (partitura, ork. glasovi, zbor, soli). * 24. Vračara ili Baba Hrka (čarobna opereta v 3 dej.) (partitura, ork. glasovi, zbor, soli). (V biblioteki Gl. M. prepis partiture in glasovi za ciganski zbor in originalna partitura pevskega kvarteta.) 25. Seoska Lola (slike iz vaškega življenja v 3 dej.) (partitura, ork. glasovi). 26. Kučna kapica dr. Fausta (ork. glasovi). 27. Dramske ludorije (glasba za igro) (partitura, ork. glasovi, soli). 28. Vojnički begunec (glasba za igro) (ork. glasovi in zbor). 29. Ciganin (glasba za igro) (ork. glasovi in zbor). 30. Čiča Tomina koliba (glasba za igro) (ork. glasovi). 31. Boj na Kosovu (iz njega pesem „Dok je nama“) (ork. glasovi). 32. Palančanske novine (glasba za igro) (ork. glasovi).

33. Divji lovac
34. Drdža
35. Dve nevesti
36. Džavo u srcu
37. Djido
38. Knez Dobroslav
39. Moje mezimče
40. Mramorna srca
41. Pobjeda
42. Radnička pobuna
43. Rob
44. Srpske cveti
45. Tri svetla dana
46. Vanda, kraljica leška
47. Vidosava
48. Ženski raj
49. Krv za rod
50. Miloš u Latinima (partituro hrani Pančevačko crkveno pevačko društvo)

po dr. Mantuani-
jevem seznamu
skladb
v „Od Ilirije do
Jugoslavije“
(Josip Lapajne)

(Skladbe od 1—33 hrani arhiv Narodnega pozorišta v Beogradu.)

Skladbe tujih avtorjev, ki jih je Davorin Jenko predelal, ker niso ugajale v izvirni obliki:

Massenet: Don César de Bazan (komična opera). **Mozart:** Figarova svatba (komična opera). **Meyerbeer:** Robert džavo (komična opera). **Donizetti:** Marija, hči pukovnije (Hči regimenta) (komična opera). (Notni material za te predelave je shranjen v arhivu Nar. pozorišta v Beogradu.)

Uverture za orkester:

* **Kosovo** (1872) (Nar. poz. Beograd, ork. glasovi). * **Srpkinja** (Nar. poz. Beograd, partitura, ork. glasovi). **Aleksandar** (Nar. poz. Beograd, ork. glasovi). **Milan. Slavnostna uvertura** (1902). **Djido** (Nar. poz. Beograd). * **Potera** (Nar. poz. Beograd, partitura, ork. glasovi).

Različne skladbe za orkester:

1. **Maloruske pesmi**, polpuri za orkester (partitura, ork. glasovi). 2. **Srbske narodne pesmi**, polpuri za orkester (partitura, ork. glasovi). 3. „Lepa je zora“, pesem za dva glasa in orkester (partitura). 4. „**Sutra rano poranit ću**“ (za komad Deborah), (partitura). 5. **Mlada Jelka** (balada), za orkester, (partitura).

6. **Himne za veliki orkester** (bolgarska, črnogorska, ruska, angleška, češka, himna Udruženja glumaca), (partitura, ork. glasovi). 7. **Mirno spavaj**, pesem za orkester, (partitura). 8. **Ustaj rajo**, pesem za orkester (ork. glasovi). * 9. „**Ne pitaj me, da l'te volim**“, glas, moški zbor in orkester (1891), (partitura). * 10. **Poputnica Beogr. Strelj. Društvu** (partitura). (Skladbe 1—8 hrani Nar. pozorište, Beograd.)

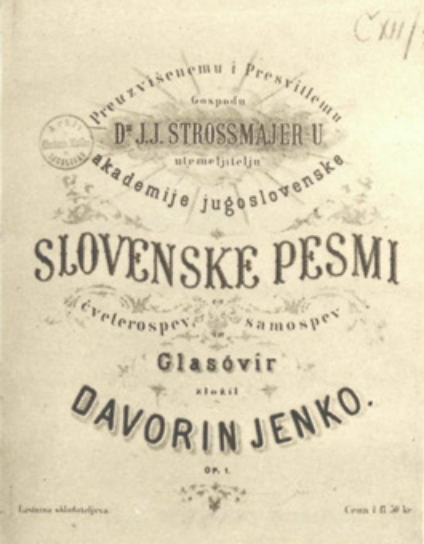
Glas in klavir:

1. **Čeznuće**, dvospev in klavir. 2. **Za gorom**, dvospev in klavir. 3. **Vse mine**, dvospev in klavir. (Skladbe so v arhivu Pančevskega srb. pev. društva.)

Moški zbori:

a) posvetni:

1. **Mornari**. 2. **Jadransko more**. 3. **Moja ruža** (hrani Pančevačko pev. crkv. društvo). * 4. **Primi Bože molitvu . . .** * 5. **Ruske narodne pesmi** (Len zelenoj . . .). * 6. **Ruske narodne pesmi** (Vozlje rječki . . .). * 7. **Čubar bilje dušo . . .** * 8. **Paraskeva dvore mela . . .** * 9. **Čija li je taraba?** (št. 2 iz „Srbske nar. pesmi II.“). * 10. **Bolje naše nego vaše**. * 11. **Pehar vina . . .** * 12. **Aj sela moma . . .** (št. 1 iz Smeša srb. nar. pesmi II.). * 13. **Ukrajinske narodne pesmi** (U, Kiivi . . .). * 14. **Oštre su naše sablje . . .** * 15. **Ajd na vojnu . . .** * 16. **Uspavanka** (Zaspi, lepi moj deliću . . .). * 17. **Maloruske narodne pesmi** (Oj, vijdu ja . . .). * 18. **Hajd, junaci . . .** * 19. **Spavaš li, zlato moje!** * 20. **Ustaj rajo . . .!** * 21. **U kolu** (Kolo vodim, kolo ide . . .). * 22. **Moj dom** (Tam, kjer beli so snežniki . . .), iz „Zbirke slovenskih narodnih pesmi“. * 23. **Bosanska davorija** (Ko nas vređa, ko nas štjeti . . .). * 24. **Napred** (Napred, sloboda srpska . . .). * 25. **Prag je ovo milog srpstva . . .** (narodna pesem). * 26. **Pozdrav knezu** (Dobro nam došo . . .). * 27. **Ječam žela . . .** (nar. pesem). * 28. **Siva maglo . . .** (narodna pesem). * 29. **Oj, blag je večer to . . .** * 30. **Slovenske narodne pesmi** (Bom šel na planince — Al' me boš kaj rada imela — Sijaj, sijaj solnčece — Gozdič je že zelen — Saj sem pravil mnogokrat — Mila, mila lunica). * 31. **Miljeno, miljeno, sveće šareno . . .** (iz Kolo srp. narod. pesama). 32. **Maloruske narodne pesmi** (Korol godu . . .). 33. **Skrivnost**. 34. **Mirno spavaj . . .**

✝

N
 oznajamo tužno vest, da je gospod
Davorin Jenko
 kr. dvorni kapelnik v pok. in slovenski skladatelj
 dne 25. novembra po daljšem bolehanju v 80. letu starosti preminil.
 Pogreb rajnika se vrši v soboto, dne 28. novembra L. L. ob 3. popoldne
 iz hiše Zlatni, Kneževa ulica št. 11, na pokopališču k Sv. Križu
 Slava njegovemu spominu!
 V Ljubljani, dne 25. novembra 1914.

Žalujoči ostali.

35. Vse mine (Kje so moje rožice . . .). * 36. Davorje (Oj braća mila . . .). 37. Pevačka himna posvečena Pančevačkom srpskom crkvenom pev. društvu (hrani isto društvo). 38. Hajd na noge . . . (Panč. pev. društvo). (Št. 31, 32, 33, 34, 35 so v arhivu Prvega beogradskega pevskega društva).

b) cerkveni:

* 1. Liturgija (po K. Stankoviću). * 2. Bog Gospodi javisja . . . * 3. Blagosloven jesi Hriste . . . (c-dur), (na Duhove). * 4. Blagoslovlju Gospoda . . . * 5. Blagosloven jesi Hriste . . . (d-dur). * 6. Pravoslavija nastavnice . . . * 7. Heruvimska pjesn. * 8. Voznslja jesi (na Spasov dan). 9. Skaži mi Gospodi . . . 10. Opelo. (Št. 7, 8, 9, 10 so v arhivu Prvega beogradskega pevskega društva.)

Mešani zbori:

a) posvelni:

* 1. Zakaj me ne ljubiš več . . . * 2. Želje. * 3. Tak' si lepa . . . * 4. Ob polnoči . . . * 5. Roža. 6. Brodarica (iz Priblisav i Božana). * 7. Otačbini (iz „Krv za rod“). * 8. Na moru (Dunte vijetri . . .).

b) cerkveni:

* 1. Jelici vo Hrista . . .

Priredbe Jenkovih skladb:

* 1. Naprej zastava Slave za enoglasni zbor in veliki orkester priredil Mirko Polič. * 2. Ciganski zbor iz „Vračare“, za mešani zbor in klavir priredil L. M. Škerjanc. * 3. Uvertura „Srbkinja“, za godalni orkester priredil L. M. Škerjanc. * 4. Ciganski zbor iz Vračare, priredil za tamburaški zbor Adamič Emil (Tamburaš, II. let. 1927, št. 4).

Slike

- Stran 1 Davorin Jenko.
- Stran 3 Pogled s Šmarne gore proti severu.
Pogled na Cerklje pri Kranju.
Prostor, kjer je stala Jenkova rojstna hiša.
- Stran 5 Rojstna hiša v Dvorjah.
Stara ljudska šola v Cerkljah.
Kranj.
- Stran 7 Ljubljana.
Gašper Mašek.
Gregor Rihar.
- Stran 9 Pančevo.
Davorin Jenko.
Naprej zastava Slave, izšla v Londonu leta 1885.
- Stran 11 Beograd.
Predvojno Narodno pozorište v Beogradu.
Davorin Jenko.
- Stran 13 Rokopis Davorina Jenka.
Davorin Jenkova osnovna šola v Cerkljah.
Jenkova spominska plošča v Cerkljah.
- Stran 15 Hiša smrti v Ljubljani.
Jenkov spomenik pred Glasbeno Matiko v Ljubljani.
Naslovne strani treh Jenkovih del, ki so izšla v njegovi založbi.